

Relieful R. Moldova

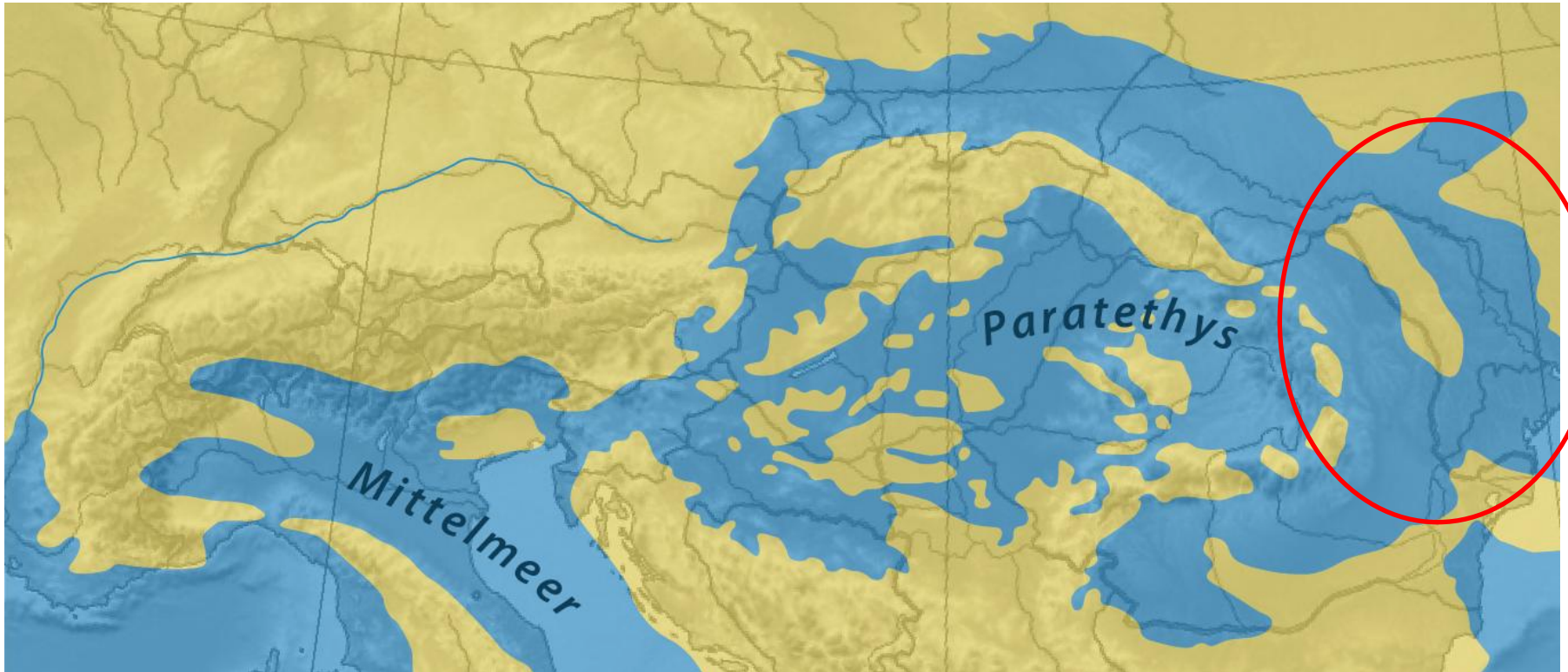

Teritoriul republicii Moldova este situat în sud – vestul Cîmpiei Europei de Est – una dintre cele mai vaste cîmpii de pe glob. Spațiul dintre râurile Nistru și Prut ocupă partea de est a unei unități ample de relief, Podișul Moldovei, care se extinde de la piemontul Obcinelor Bucovinei și Subcarpații Moldovei (în vest) și până la fluviul Nistru (în est). În partea stîngă a Nistrului ajung ramurile de sud – vest ale Podișului Podoliei. Pe toată întinderea acestor unități majore, în afară de relieful de podiș se întâlnește relieful de deal și de cîmpie.

Marile unități de relief ale Europei

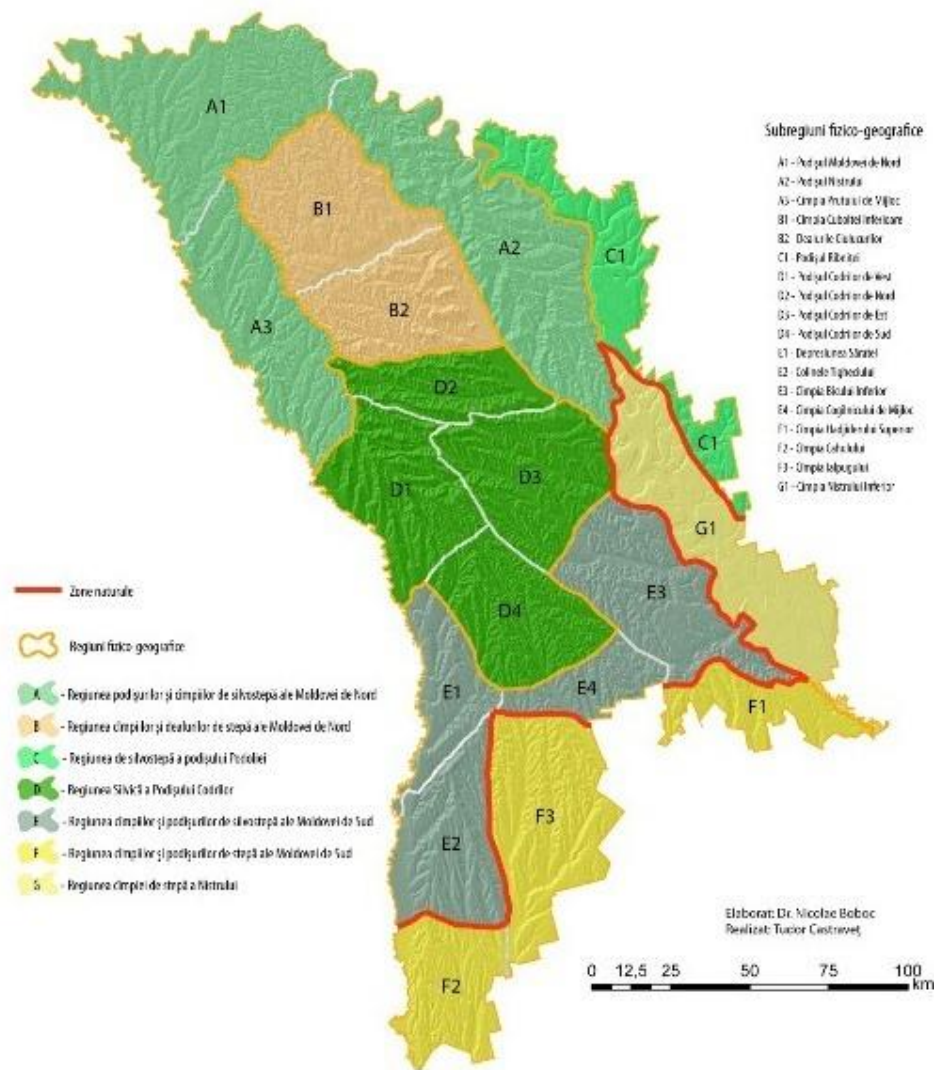
Formarea reliefului teritoriului Moldovei a început de la sfârșitul epocii miocene când partea de Nord și Centrală a fost eliberată de apele mării Sarmatiene, care în timpul de față coincide cu limitele teritoriului Podișului Moldovei.

Periferia de sud a platformei s-a transformat în uscat tocmai în sarmațianul timpuriu. Începând din acest timp, datorită mișcărilor neotectonice ascendente și de subsidență a bazei acestei câmpii au apărut un șir de blocuri tectonice limitate de liniamente, care și au servit ca bază a formării rețelei hidrografice.

Ca unități de regionare geomorfologică, Conform acestei scheme ierarhice teritoriul Moldovei este divizat în 7 unități de relief regionale, care după caracteristicile morfografice și morfometrice ale reliefului, specificul și intensitatea proceselor de modelare și de alcătuire geologică vârsta substratului acestei regiuni se divizează în 17 subregiuni.

Regiunea Podișului Moldovei de Nord include următoarele subregiuni: Podișul Moldovei de Nord – Est, Podișul Nistrului, Câmpia Cuboltei, Câmpia Prutului de Mijloc. Suprafața totală a acestor subregiuni ocupă 16,9% din teritoriul republicii. Altitudinile maxime ating 300 – 350 m. toltrele din nord – vestul regiunii creează un relief eroziv - carstic. Dintre procesele exogene, pe lângă cele carstice se evidențiază eroziunea de suprafață și liniară, procesele de surpare și rostogolire, dar și alunecările de teren.

Defileul Borta Ciuntului , Briceni

Naslavcea, Ocnîța

Podișul Moldovei Centrale este cel mai înalt și fragmentat raion geomorfologic al republicii cu un caracter muntos acoperit de păduri, care de băștinași sunt numiți Codri. Acest raion constituie o morfostructură asimetrică ridicată de mișcările neotectonice cu înclinare spre Sud – Est.

Podișul Moldovei Centrale, raionul Strășeni

Podișul Moldovei Centrale, raionul Nisporeni

Podișul Moldovei Centrale, raionul Călărași

Dealurie Tigheciului

subraion geomorfologic face parte din Podișul Moldovei de Sud cu o suprafață de 1161km². Altitudinea maximală de 310m. Din punct de vedere geologic Dealurile Tigheciului corespund cu blocul tectonic conturat la nord de fractura (liniamentul) Tigheciului, la est de fractura Ialpușului și la sud de fractura Cahul.

Altitudinea maximă constituie 310m, dl. Larguta și se află în partea de nord-vest a regiunii. Spre sud continuă o culme ramificată, axa căreia divizează bazinul hidrografic al Prutului cu bazinele Ialpușului și Salciei. Altitudinea minimală constituie 7,9 m și cea mijlocie 160,1 m. Lungimea versanților constituie de la 700m până la 1500m.

La suprafață se evidențiază depozitele de argile și luturi argiloase de culoare brună-roșcate, luturi de culoare verzuie straturi de nisip și calcare de vârstă sarmațiană. De aceste straturi de argilă și nisip care servesc ca suport acvifer și sunt condiționate de manifestarea proceselor exogene-eroziunea liniară și alunecările de teren .

Colinele Tigheciului

Câmpia Bîcului Inferior este situată în partea de sud-est a Podișului Moldovei Centrale ocupând un teritoriu de 2663km². La nord-vest se limitează cu Podișul Codrii Bîcului, la sud-vest este delimitată valea râului Botna și la sud-est de valea râului Nistru.

Câmpia Bîcului Inferior face parte din câmpiile fluviale fragmentate, constituite din depozite aluviale pliocenice și câmpii aluviale cuaternare în trepte care ocupă areale mai mari în cursurile inferioare a râurilor Bâc, Ișnovaț și Botna.

Altitudinea maximală constituie 233,8 m, medie 122,2 m și minimală 3,4m. Structura geologică a câmpiei este reprezentată prin argile, luturi loessoidale, nisipuri. În văile râurilor Ichel, Bîc și Nistru în regiune orășelului Varnița la suprafață aflurează roci calcaroase de vârsta sarmațianului mijlociu unde pe alocuri provoacă activitatea proceselor de grohotiș, prăbușire și rostogolire. Din procesele de bază exogene se dezvoltă eroziunea areolară, eroziunea liniară și alunecările de teren.

Câmpia Cahulului este situată la marginea de sud a Republicii Moldova și se limitează la nord cu podișul Tigheciului și câmpia Ialpușului. Suprafața ei are o înclinare în general spre Marea Neagră și este dezmembrată de văile râurilor Cahul, de unde și s-a dat denumirea câmpiei, Salcia, Ialpuș, Lunguța și Lunga.

Construcția geologică a teritoriului este relativ omogenă și este reprezentată prin roci sedimentare loessoidale de grosimi mari (până la 30-35m), care se intercalează cu orizonturi de fosile înhumate.

Pe culmile dealurilor și pe terasele înalte ale râurilor Prut și Cahul, luturile sunt mai argiloase. Din procesele exogene se manifestă eroziunea de suprafață (areolară și cea liniară), numărul ravenelor cu lungimea medie de 365m ajunge până la 12 unități la km².

Cîmpia Nistrului Inferior ocupă partea de sud-est a Moldovei reprezentând o câmpie relativ plană, întretăiată de un șir de văi și vâlcele. Suprafața constituie 2147,7 km². Alitudinea maximă ajunge până la 149 m, medie 74 m, iar cea minimală 1m. Lungimea medie a versanților atinge 200 m. Predomină suprafețele cu înclinația de 0 - 2° (80%). Litologia este reprezentată prin luturi loessoidale și depozite aluviale, iar pe malul stâng al Nistrului apar la suprafață calcarele de vârstă sarmațiană. Din procesele exogene se manifestă eroziunea în adâncime, alunecările de teren și procesele de surpare. Numărul total al ravenelor constituie 2572 de unități, coeficientul frecvenței de ravenare constituie 1,2 cu lungimea totală de 869,34 km. Alunecările de teren în majoritatea cazurilor sunt condiționate de eroziune laterală a ravenelor, care se dezvoltă pe fundurile văilor și vâlcelelor adânci, compuse din roci sedimentare.

